

РЕШЕНИЕ

№ 37733

гр. София, 14.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Жана Петрова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8699** по описа за **2025** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Р. А. В., ЕГН [ЕГН], чрез адв. К. С. Г., адрес на кантората: [населено място], ж. к. В. – 2, [жилищен адрес] срещу Решение № 2826 / 26.07.2025 г. по а. н. д. № 18295 / 2024 г. по описа на СРС, 9 – ти състав, с което е потвърдено като правилно и законосъобразно Наказателно постановление № 24 – 4332 - 020597 от 29.08.2024 г., издадено от Началник „Група“ към СДВР, отдел „Пътна полиция“, упълномощен със Заповед № 8121з – 1632 / 02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, с което, на основание чл. 53 от ЗАНН, на Р. А. В. са му наложени – административно наказание „глоба“ в размер на 2000. 00 лева и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца за административно нарушение по състава на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, вр. чл. 174, ал. 3, пр. 1 – во от ЗДвП и административно наказание „глоба“ в размер на 2000. 00 лева и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца за административно нарушение по състава на чл. 174, ал. 3, вр. чл. 174, ал. 3, пр. 2 – ро от ЗДвП.

В жалбата са изложени съображения за неправилност на съдебния акт като постановен в разрез с материалния и процесуалния закон. Твърди, че при постановяване на решението не са обсъдени доводите наведени с жалбата, като едностранно са приети всички доказателства и доказателствени средства, които са били представени от ответниците по жалбата. Излага доводи,

че при съставяне на акта жалбоподателят не е бил сигурен за какво точно му се съставя акт, доколкото полицейските служители са описали множество състави и разпоредби. Изложени са твърдения, че едновременният отказ за изследване не води до осъществяването на две отделни нарушения, както неправилно е преценил АНО, налагайки две отделни санкции. Поради това моли съда да отмени процесното решение и НП. В условията на евентуалност моли да се отмени поне едната от двете санкции или да се намалят наложените наказания. Претендира разноски.

Ответникът – началник група ОПП – СДВР, не се явява в открито съдебно заседание. Представя писмени бележки по съществото на спора. Намира, че касационната жалба е неоснователна. Постановеният от СРС съдебен акт не страда от пороци. Претендира възнаграждение за юрисконсулт. Прави възражение за прекомерност по отношение на адвокатското възнаграждение. Представителят на С. градска прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна. Решението на СРС е правилно и законосъобразно.

Административен съд София - град, XV – ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалваното, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав приема, че решението е валидно и допустимо. Същото е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка:

На 14.07.2024 г., около 03:00 часа жалбоподателят Р. А. В. управлявал ползваното от него МПС - лек автомобил „С. Ц4“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на Е. А. В., с ЕГН: [ЕГН], в [населено място], като се движел с него по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. По същото време и на същото място, в района пред и около номер № 71 по [улица]в [населено място] се намирили по служба, като патрулирали със служебен полицейски автомобил, за извършване на проверки и опазване на обществения ред, полицейските органи от 01 РУ-СДВР - свидетелите Г. В. Г. (актосъставител) и Б. Б. М. (полицейски инспектори).

Свидетелите Г. и М. възприели (в движение) движещият се пред тях лек автомобил на жалбоподателя В.. Спрели го за осъществяването на проверка, доколкото забелязали липсата на светещи светлини над регистрационния номер от задната част на автомобила. Жалбоподателят В. спрял на звуковия и светлинния сигнал на органите на МВР за проверка. Отбил в страни. Той бил сам в своя лек автомобил. Свидетелите Г. и М. се доближили до автомобила и се легитимирали. Заставайки непосредствено близо до него, свидетелите Г. и М. усетили мирис на алкохол, който идвал от жалбоподателя В.. Свидетелите разяснили на жалбоподателя, че спрямо него ще се извърши проверка по ЗДвП за употребата на алкохол и наркотични вещества, като му разяснили подробно неговите права, включително и дори правото да откаже доброволно да бъде проверен по ЗДвП, особено, след като жалбоподателят В. признал пред тях, че е употребил алкохол, и същият знаейки предварително какви негативни последици биха могли да възникнат за него. Свидетелят Г. поискал съдействие от свои колеги от ППГ 221, които да донесат на мястото на проверката техническо устройство и тест за изследване спрямо водача на МПС с цел извършване на проверка по ЗДвП дали има данни за употребата на алкохол и/или наркотични вещества. Свидетелите Г. и

М. били обучени и квалифицирани служители на 01 РУ - СДВР с правото да извършват проверки с технически средства по ЗДвП съгласно издадените им удостоверения от 22.12.2023 г. и от 20.10.2023 г.

В хода на проверката, ръководена от свидетеля Г., започнала от 03:05 часа до 04:10 часа на 14.07.2024г. жалбоподателят Р. А. В. отказал да бъде проверен с техническо средство „Алкотест дрегер 7510“ с фабричен номер № ARBA-0147 за проверка на данни дали е употребил алкохол и с „Д. тест 5000“ с фабричен номер № ARRM 0031 за проверка на данни дали е употребил наркотични вещества и/или техни аналози. След изричните откази на провереното лице, свидетелят Г. В. Г. съставил талон за медицинско изследване № 0190946 и го връчил на жалбоподателя В. в 04:10 часа на 14.07.2024 г. с обективизирано административно предписание в талона (което не е било обжалвано по съдебен ред) в срок до 40 (четиридесет) минути същият да предостави биологични проби за експертно изследване в посоченото медицинско заведение - ВМА [населено място].

С писмена заповед № 24-4332-004087/2253-876/14.07.2024 г. на свидетеля Г. В. Г., на жалбоподателя В. по реда на чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП е било иззето неговото СУМПС с № [ЕИК]. Свидетелят Г. съставил АУАН Серия ГА с № 781210 от 14.07.2024г., който връчил на жалбоподателя В., без да е имало изложени от последния възражения. Въз основа на така съставения АУАН било издадено процесното НП № 24 – 4332 - 020597 от 29.08.2024 г., издадено от Началник „Група“ към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на основание чл. 53 от ЗАНН на Р. А. В., са му наложени – административно наказание „глоба“ в размер на 2000. 00 лева и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца за административно нарушение по състава на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, вр. чл. 174, ал. 3, пр. 1 – во от ЗДвП и административно наказание „глоба“ в размер на 2000. 00 лева и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца за административно нарушение по състава на чл. 174, ал. 3, вр. чл. 174, ал. 3, пр. 2 – ро от ЗДвП.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила. Прието е също така, че обстоятелствата, описани в АУАН са разбираеми и ясно отразени и жалбоподателя В. е бил наясно за какво е наказан и административнонаказателно обвинен, и не са били създадени никакви предпоставки за нарушение на правото му на защита. Прието е за безспорно и абсолютно установено, че касаторът е осъществил състава на визираните две административни нарушения.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК, поради което и на основание чл. 220 от АПК се приемат за доказани фактите от СРС.

Настоящият съдебен състав споделя изцяло фактическите и правни изводи на районния съд. След като е събрал необходимите за правилното изясняване на делото писмени и гласни доказателства, анализирайки същите, съдът правилно е приел, че в хода на АНП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и че при установената фактическата обстановка е налице извършено описаното в АУАН и НП административни нарушения от страна на настоящия касатор.

Разпоредбата на чл. 174, ал. 3 ЗДвП в относимата редакция предвижда, че водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни

предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв., които наказания са абсолютно определени.

Съгласно трайната съдебна практика, нормата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП съдържа два отделни състава на административни нарушения – отказ за извършване на проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози и неизпълнение на предписание за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта и/или наркотични вещества или техни аналози. Осъществяването на което и да е от горните две нарушения ангажира административнонаказателната отговорност на нарушителя по същата правна норма, като е възможно, в условията на кумулативност, да бъдат извършени и двете форми на изпълнителното деяние. От граматическото тълкуване на чл. 174, ал. 3 ЗДвП и употребения в разпоредбата съюз "или" следва, че нарушението при първата от посочените алтернативи е довършено с обективизирането на самия отказ за извършване на проверка с техническо средство. Последващите действия на нарушителя по извършване на изследване с доказателствен анализатор или даване на кръвна проба и провеждане на химическо изследване, не са елемент от фактическия състав за възникване на отговорността на дееца. В този смисъл е и чл. 3 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, която изисква съставянето на АУАН на мястото на извършената проверка едновременно с издаване на талона за медицинско изследване.

На следващо място, съгласно Тълкувателно решение № 13 от 20.12.2021 г. по тълк. д. № 1/2021 г., ОСС на ВАС, I и II колегия, отказите по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП за извършване на проверка за наличие на алкохол и/или наркотици в кръвта са две самостоятелни административни нарушения, като в този случай е приложима нормата на чл. 18 от ЗАНН. Съгласно тази разпоредба, когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях.

В случая Р. А. В. е отказал да бъде изпробван за алкохол с техническо средство "Алкотест Дрегер" 7510 с фаб. номер: ARBA - 0147 и след това е отказал да бъде тестван за употреба на наркотични вещества или техни аналози с DRUG TEST 5000, с фабричен номер ARRM - 0031, т. е. налице са два отказа, като всеки от тях представлява отделно административно нарушение, поради което неоснователни са наведените възражения, че в случая става въпрос за едно изпълнително деяние. Отказът да бъде извършена проверка с техническо средство както за алкохол, така и за наркотични вещества, е достатъчно основание за санкциониране на нарушителя по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. За съставомерността на нарушението е без значение дали впоследствие е изпълнено предписанието за извършване на медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта или употребата на наркотични вещества, респ. причините за извършването му са правноирелевантни към съставомерността на извършеното нарушение, като в настоящият случай няма данни предписанието да е изпълнено. Законодателят, в разпоредбата на чл. 174, ал. 3, предл. 1 – во от ЗДвП е предвидил да бъде санкциониран отказът на водача да му бъде извършен тест с техническо средство.

Следователно, в конкретния случай е безспорно установено извършването на нарушение и на двете алтернативно предвидени хипотези на нормата на чл. 174, ал. 3 ЗДвП.

Наказания са наложени за реализирани административнонаказателни състави по чл. 174, ал. 3,

предл. 1 и предл. 2 ЗДВП, като фактическите обстоятелства във връзка с всеки от тези състави са точно и безпротиворечиво описани в АУАН и НП, вследствие на което нарушителя е разбрал в извършването на какви нарушения е обвинен и е реализирал надлежно и адекватно защитата си срещу издаденото наказателно постановление. Именно от описанието на нарушенията привлеченото към административнонаказателна отговорност лице разбира за повдигнатото му обвинение. Изпълнителното деяние на приетите за нарушени правни норми се изразява в отказ да се извършат посочените проверки. Именно така са описани нарушенията. Следователно не е нарушено правото му на защита.

За извършените нарушения са наложени предвидените за тях кумулативно определени административни наказания и във фиксирания от закона размер - „глоба“, в размер на 2000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца.

При извършена служебна проверка на решението на СРС, съгласно изискванията на чл. 218, ал. 2 АПК не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба. Предвид това решението на СРС, НО, 9-ти състав, с което е потвърдено НП, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и с оглед направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на ответника се дължат разноски в производството, определени на основание чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв. с оглед фактическата и правна сложност на делото.

Водим от горното, Административен съд София - град, XV - ти касационен състав

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2826 / 26.07.2025 г. по а. н. д. № 18295 / 2024 г. по описа на СРС, 9 – ти състав.

ОСЪЖДА Р. А. В., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.